

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 91/02-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. M., bytom Č., ktorou namietal porušenie svojho práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Ružomberok vo veci sp. zn. 5 C 5/98, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. M. **o d m i e t a** ako oneskorene podaná.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. augusta 2002 doručená sťažnosť Ing. V. M., bytom Č. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojho práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) vo veci sp. zn. 5 C 5/98.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 5. januára 1998 na okresný súd žalobu o neplatnosť držby nehnuteľnosti. O tejto žalobe rozhodol okresný súd rozsudkom z 20. februára 2001 tak, že ju zamietol. O odvolaní sťažovateľa voči rozsudku okresného

súdu rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) 11. októbra 2001 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil. Podľa sťažovateľa sa okresný súd v predmetnom konaní dopustil zbytočných prietahov, v dôsledku čoho sťažovateľ utrpel majetkovú aj nemajetkovú ujmu. Žiada preto, aby ústavný súd „uznal jeho sťažnosť za opodstatnenú“ a priznal mu náhradu majetkovej ujmy vo výške 12 400,- Sk a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100 000,- Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Tento účel spravidla nie je možné dosiahnuť po právoplatnom skončení napadnutého súdneho konania. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď porušenie namietaného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 29/02, I. ÚS 77/02, I. ÚS 86/02).

Ďalej platí, že v zmysle ustanovenia čl. 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podľa čl. 127 ústavy podať v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol dozvedieť o zásahu do svojho práva.

Vec bola právoplatne skončená 23. novembra 2001, t. j. dňom doručenia rozhodnutia krajského súdu sťažovateľovi. Sťažovateľ pritom namieta porušenie svojho práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy výlučne vo vzťahu k okresnému súdu, ktorý vo veci rozhodol 20. februára 2001. Rozsudok okresného súdu bol sťažovateľovi doručený 6. marca 2001. Okrem toho, že sťažovateľ podal svoju sťažnosť v čase, kedy už údajné porušenie jeho práva netrvalo, podal ju tiež oneskorene. Možnosť domáhať sa ochrany pred porušovaním práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom súdu totiž nebola viazaná na dodržanie predmetnej dvojmesačnej lehoty len v období, kedy sa v konaní pred ústavným súdom uplatňoval predchádzajúci model individuálnej ochrany základných práv a slobôd, t. j. do 31. decembra 2001.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2002